

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XV

Reus Divendres 17 d' Agost de 1900

Núm. 3.642

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorquí, carrer Junquera, 6.
No's retornen los originals encara que no's publicquin.

Redacció y Administració

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.	Plas. 1
en les províncies trimestre.	3.50
Extranger y Ultramar.	4.50
Antennis, à preus convencionals.	

Farmacia Serra

12 ANYS

XAROP SERRA

es lo millor remey pera combatre per crò- nica y rebelde que sia tota classe de.....

MOS

La que paga més contribució de la pro- vincia.

IMPORTANTÍSSIM
als herniats (Trencats)

Lo que accredita á una casa de comers no son precisamente las alabanas inusitadas ni 'l reclám de falsos remits y certificats, medis molt empleats en las grans capital; pero aquí, ahont tots nos coneixém, sols los feits ab sa incontrastable eloquencia assentan las reputacions; per això aquesta casa s' enorgulleix d' haver fet de cada comprador un parroquiá y de cada parroquiá un propagandista entusiasta.

Son molts los que han acudit á consultarme creguts d' estar herniats (trencats) y fet lo regoneixement s' han convensut de lo contrari.

La opinió dels senyors facultatis d'aquesta comarca respecte al meu establiment «La Creu Roja» y 'ls set anys de pràctica en la casa Clauolles de Barcelona, son garantías que no olvida'l públic.

Braguers de tota classe lo més práctich y modern pera la curació de las hernias

Especialitat en braguerets de cauchuc pera la completa y prompta curació dels tendres infants.

Elastichs omoplàtics pera evitar lo carregament d' espàllas.

Faixas hipogàstricas per corretjar la dilatació y abultació del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurgiá especialista en lo tractament de las hernias.

ESTABLIMENT LA CREU ROJA PLASSA DE PRIM.-REUS

I' ADVOCAT

D. RAMON VIDIELLA Y BALART

ha trasladat son despàlg al pis primer de la casa número 1 (bis) de la Plassa de Sant Francesch, cantonada al carrer del matellx nom.

Secció doctrinal

La centralisació y 'l funcionarisme

No cal esforçar-se gaire, aquí á Espanya, per fer veure les desgracias que aquestas dues plagues han ocasionat al país, pessímmament regit per las nulitats que han ocupat lo poder. Los feits s' han encarragat de fer ben patents los desacerts, y fins los polítics més centralistes no negan que una de las causes de la decadència son: la centralisació y 'l funcionarisme.

A França, que es potser l'Estat més centralitzat y un dels menys lliberals d'Europa, los homes de talent, filòsops y sociòlechs, están ja fa temps en llibres y revistas fent una campanya contra la absorció del Estat y 'l funcionarisme, per creure que aquestes dues coses son potser la causa principal de la decadència de França, decadència que s'manifesta rápidament, principalment en l'ordre industrial y mercantil.

Apropósito d'això, en Demolins fa notar l'anòma la composició de la Cambra francesa, verdadera reyna absoluta de França, y en la que 101 diputats de la mateixa, son funcionaris del Estat, y, en canvi, sols hi figuraren 61 agricultors ó propietaris, 38 industrials y 14 comerciants. Los funcionaris, diu en M. Demolins, son detestables homes públichs, y aquest régim mata l'iniciativa del home, l' independència y la responsabilitat, qualitats essencials pera formar homes de govern.

Si aquests diputats funcionaris son del govern, votarán sempre ab aquest, no tindrán independència, perque sols desitjarán que 'ls amichs continuin en lo Ministeri. Si son d' oposició la farán sistemàticament tirar á terra al qui governa pera poderhi fer entrar als seus amichs.

Qué diria en M. Demolins del Parlament espanyol ahont ni 'ls industrials, ni 'ls comerciants, ni

'ls agricultors hi tenen un sol lloc, ahont tots los aristes; ahont lo Parlament es cosa tan falsa, que sols representa una ficció legal que permet al qui ocupa 'l poder exercir ab tota tranquilitat un absolutisme moltíssim pitjor que 'l que en altres temps exercian personalment los Reys ó dictadors?

Es á dir: ja ho sabém lo que diria y fins ho ha dit en M. Demolins. Diria que per això precisament Espanya es una nació decadent, y que les pérdues de territoris sofertas y tots los demés flagells que tenim en perspectiva son la conseqüència de las seves burocracias absolutistas, que fatalment l' han de portar á son aniquilament.

Ortodoxia del sistema y de las doctrinas del beat Ramón Llull

Avérem á escriure una plana gloria de la historia de Catalunya. Y no se'n estranyi ningú: al ressenyar los feits que s' esdevingueren delatant á Roma per herétiques totes las obres lulianes lo Inquisidor General de la Corona d'Aragó, s' escriví realment una plana de la historia de la nostra terra, ja que tota ella en pess s' execà contra aquell frare tant poderós com mal aconsellat: reys, bisbes, clero secular y regular y 'l poble enter, tant la gent ilustrada com las ignorantis; y durà la lluya, no per una temporada solament, sinó desde l' any 1372 al 1419, tornantse á comensar en plé Concili Tridentí, si be en aquest mateix fou terriblament. Y havérem dit que es una plana gloria, perque la ortodoxia del Sistema científich y de las Doctrinas del Doctor Arcàngelich, no una, sino dues vegades va ser declarada y aclamada per la Santa Seu Apostólica.

Sembla mentida que essent axó veritat, com certament ho es, tinguém avuy d' entretenirnos en explicarlo y publicarlo; però que hi farém? no podém fugir de la realitat de las coses. Per què, doncs, los nostres seminaristes s' han de enganyar llegint en la plana 422 del volum I de la «Teología Moral de Sant Llori», edició de la casa Vives de París, del any 1883, que 'l Papa Alexander IV condempnà 'ls errors del nostre Beat en 1260, essent així que en aquest any encare no havia escrit cap llibre lo qui després va ser lo polígraf més gran de Catalunya? Per què se diu allí

Per què 'ls nostres setmanaristes s' han d' enganyar llegint tot sovint en les notes de la edició 15 de la «Summa Theologica», de Sant Tomás, publicada á París, aquelles ó semblants paraules: «ex hoc articulo habes quomodo confundas heresim Raymundi Lulli; ex hoc articulo habes quomodo per rationem confundas errorem Raymundi Lulli»; havent succehit que 'l Concili Tridentí nombrá uns censors que per espai de quasi dos anys examinaren las obres del Beat Llull y les aprobaron, y que sempre los Papas s' han opositat á que fossen posades á l' «Index» dels llibres prohibits, com manifestarán y probarán palessímet?

Per què de la monografia del senyor Emili Grahí, publicada en 1878, que du per titol «El Inquisidor Fray Nicolás Eymenich», ne surt tant malparada la ortodoxia del Sistema Científich y de las Doctrinas del Beat Ramón Llull, essent així que 'l dit senyor ignorava la existencia de certs documents, per lo que 's veu, que donan moltíssima llum sobre l' assumpt, y dels quals no se'n treuen per cert las conclusions que dedueix ell y posa en son travall?

Diu lo Sr. Menéndez Pelayo en la «Historia dels Heterodoxos Espanyols» (vol. I, pl. 513), referintse á la polémica que en defensa del Sistema Científich Llull tingueren los Pares Tronchon, Torreblanca, Fornés y Pasqual, en la centuria passada, contra lo Pere Feyjoo, que ab tot y haverse defensat he los lulianos eixamplament, dió la razó á Feyjoo y por lo que toca á Espanya, sus escritos se convirtieron en oráculo».

Lo del sigeix xviii ha passat igualment en tot lo sigeix xix: per escrit y de paraula s' han tornat á repetir sobre 'l valor filosófich y teològich del Sistema y de las Doctrinas del Beat Llull los judicis que d' axó nevaliem un autor tant autoritat en metries de Filosofia y Teologia com l' historiador Pare Mariana.

No obstant, nosaltres volérem sortir á probar fertuny, y escriurém, ajudant Deu, una vindicació de tot lo relatiu á la persona com á las obres d' aquell glorios Martir de Christ, esperant confiadament, que l' espírit d' analissis que arren se nota entre la gent estudiant, y d' un modo especial á Catalunya, donarà en la centuria que 'ns espera frays abundosos, y farà que los homens d'estudis sian més agradosos d'examinar que no pas de decidir com en cathedra.

Y ara, al tenir que parlar de la ortodoxia del Siste-

ma y de las Doctrinas de tant gran Sant, havérem de confessar palessament que 'ls sentiments de la nostra ànima son los mateixos del Ilustríssim Senyor Bisbe d' Orense, Fray Damiá Cornejo, al parlar d' això mateix en lo terç volum de la Crónica Seráfica. Hi escriu, en efecte, allí lo sabi Prelat la «Vida admirable del inclito Martir de Christo lo Beato Raymundo Lulio» (reimpresa després à Madrid en 1686 y à Palma de Mallorca ed 1755), y al ser al capítol VIII comensa d' aquella manera: «Con enfado y mortificación entro en este capítol, siendo forzoso darmes en él por entendido de la poca piedad y sobrada emulación de algunos, que condenan la Doctrina de Raymundo Lulio, passando con la censura de los escritos à manchar el candor de la vida de su Autor, hasta ponerle en la classe de los Hereges. No nombrare à los Artífices de esta calumnia en reverencia de su esclarecida Familia, y porque no se escandalize el mundo leyendo en lengua vulgar agravios de la Orden de San Francisco, de quien debía esperar elogios y honores. Subió esta emulación à tanto encono, que para condensar esta Doctrina publicó Bula de Gregorio Undécimo, ó enteramente sacada. Constó esto ser así, porque su estilo es en todo ageno de la Curia Romana; con que siendo tan sospechosa por la impropiedad de el estilo, se hizieron exactas diligencias, registrando los Protocolos de Aviñón y Roma, y en todo el registro de sus Bulas no se halló rastro de esta; y enterado de esta verdad Alaman Cardenal, Legado Apostólico en los Reynos de Aragón, Valencia y Mallorca, dió sentencia definitiva en juicio contradictorio, dando por nula y fingida la Bula en perjuicio de la Doctrina de Raymundo, y en odio suyo. Esta misma sentencia pronunció Bernardo Obispo de Tarazona, por comisión de el Cardenal Legado Apostólico. El autor de esta ficción debía de tener Bula para fingir Bulas, pues de este desmán le convence con evidencia mas de una vez el Autor de la Nitela Franciscana. No es mi empeño, ni es de mi propósito defender la sanidad y pureza de la Doctrina de Raymundo, materia que con nerviosa eficacia han manejado felicemente verones doctíssimos, sacándola libre de toda censura, à despecho de la emulación. Mi empeño es solo dar à entender la mucha sinrazón de aquellos, que à un hombre tan venerable, y tan benemerito de la Iglesia Católica, por el infatigable celo de la exaltación de la Fe le llamen á boca llena Here-

Continuació de 1755
valls apostòlichs del Sant, y citant las protestas de sumissió omnímoda à las enseñanzas de la Iglesia, ab que acostumava à temenar ses llibres, i acaba dient així lo Sr. Bisbe Cornejo, al finalizar el capítol: «Estas protestas humildes passan de veinte en sus llibres, conocidos per suyos, si las hubieran leido sus émules, hubieren templado el oeno de sus censuras. ¿Pero qué seria, si para gozar de la libertad de sus censuras no las hubieran leido? Mas que probable es este juicio, pues todos los errores que de imputan no se hallará ni uno en sus llibres.

Tiene muy achacosa y lisiada la vista la emulación, no ve lo que hay de verdad para el abono, y se le antoja lo que no hay para la calumnia. Si leyera las protestas y los errores, disculpara al Autor de los errores por sus protestas; pero querer leer las protestas, y fingir los errores para condenar al Autor, es un linaje de malignidad que no tiene nombre. (Planas 148 y 149.)

MOSSEN SALVADOR BOVÉ

La qüestió Xina

«Preten lo Govern xino que 'ls ministres extranjers surtin de Pekín pera que vagin à incorporarse à las forças aliadas que ocupan à Tien-Tsin, y d' aquella manera vol demostrar l' imperial Poder que té interès en retornar à las potencias sans y salvos aos representants diplomàtics y tots sos subdits si-tials avuy en las legacions.

Molt lluny d' estar aquest propòsit inspirat per lo més lleuger sentiment d' humanitat ni per móvils sincers, lo que l' Govern xino intenta conseguir es detindre la marxa del exèrcit aliat sobre la capital, tretre la responsabilitat inmediata de lo que pugni succehir als extranjers, y encara contribuir d' una manera indirecta à precipitar son extermini. Fén molt be 'ls ministres en negarse à sortir de Pekín y las potencias en no ordenarlos ni autorisarlos per això. Pero es trist, molt trist, que després del temps transcorregut desde que s' plantejá l' conflicte de Xina, encara no s' hagi pogut organizar un cos de tropas internacionals lo bastant fort pera redimir à aquells infelisos que careixen de tota protecció y estan realisant una defensa verdaderament épica contra 'ls atacs de mils y mils de fanàtichs decidits à exterminarlos.

De las forças aliades de Tien-Tsin han emprès lo movement d' avans 12.000 homes. Han avansat 12 millas y s' han apoderat d' un punt estratègich de la línia d' operacions com ho es Yang-Tsun; pero després d' això encara les hi falta molt que caminar y molt que combatre avans de que las portes de Pekín s' obrin à son pás.

«Bastarán los 12.000 homes pera donar cima à questa empresa plagada d' obstacles?

No recorre un Exèrcit sa línia d' operacions sens tenir que deixar gent en lo trajecte; guarnicions en los punts d' etapa, servei de seguritat en las líneas de comunicació, ocupació formal en los punts estratègichs, ferits, malalts, morts, etc.

«A quina xifra quedará reduxit l' efectiu dels aliats quan al iniciar sa última jornada tingan que renir la gran batalla à que 'ls invitará la resistència dels xinos amparats de las muralles de la celeste ciutat?

No excediràn en tal dia los aliats de 8.000 homes; las forças xinas serán molt més numerosas y no estarán constituidas solament per las dels boxers, sino també per l' exèrcit regular, doncs donada la actitud del govern imperial, completament oposada à la entrada à Pekín del exèrcit internacional, autorisarà y encara ordenarà à las tropas imperials que cooperin à la defensa de la ciutat sagrada, y l' odi que allí 's professa als extranjers se desboradarà y portarà à las filas contingents que encarquearan poch temibles per las condicions militars, formarán una massa molt difícil de quebrantar ab la acció d' escàs número de soldats.

Que la operació urgeix es indiscutible; pero que qualsevol revés que s' experimenti tindrà conseqüencies funestíssimas es també innegable; per questa raó es precis que la marxa sia dirigida ab molta habilitat y molta prudència: las dos virtuts principals de la guerra.

Una festa íntima dels Reusenches

La festa d'ans d'ahir, Asumpció de Madona Nuestra Senyora, com de costumbre celebraren los vehins de Reus anant al camp à disfrutar de las delícias de la ufana vegetació de nostre terrer, ó à Salou pera gosar de las amena platjas que banyan las tersas aiguas de nostre magnífich Mediterrà.

abitualment ho fan desde 'alguns anys, anant progressivament creixent la concurrencia, à solatjarse en un deleitos siti que reuneix las circumstancies d' abdós extrems, puig participa dels atractius del camp frondós estant situat en un tossalet dotat à mes d' aiguas fresquissimas, y del mar, que té à molt poca distància, formant part de las platjas de Vilafortuny.

Lo referit sili es conegeut per «Los Garrofers de la Formiguet», que són uns arbres corpulents situats formant renglera en una propietat, del vehí de Vilaseca Esteve Pujals, que afronta lo «Mas d' En Grans», casi tocant à la vía férrea de Valencia. En cada un dels referits garrofers s' hi situau, per condescendència del propietari de la finca, que ama la societat que aquesta lluita ben entesa li proporciona, anteposanila al lucro que això li pot produhir, una, dos ó més familiars, en amigable consorci, convertint cada dessota d' arbre en un menjador ó estancia improvisada, y algun d' ells fins en cambra posada al abrill de la pluja per velas al estil de tenda de campanya. Hi ha estancia que las taules y assientos hi son perennes tenint servei de cuina y taula, propi, que durant l' ausència dels amos se tanca en caixas, y n' hi ha de portàtils, conduïts expressament, que al anarsen los amos s' ho emportan ab los carros, y altres s' improvisan à voluntat dels expedicionaris. Tot això fa que dits siti, en los días de festa y en las vigilias estiguin convertits en poblacions nòmades, ahont no hi reina sino la alegria y diversions.

Alguns dels referits garrofers, à la nit precursora de la festa, estaven ja provehit dels habitants que durant tot lo dia havien d' estar entregats al honest esbarjo. Tot eran lluminàries, cants, jochs, balls, focs artificials y globos sereostàtichs, en lo que hi prenian part tots los concurrents entre 'ls que s' hi conteva una nutrida secció de la banda d' aquesta ciutat «La Joventut Reusense» que ab 'ls armoniosos tocates amenisavan la festa, sixamplant lo cor dels amants de la música y del ball, y feyan ècudir de deleitos siti tots los habitants dels masos vehins, contents y satisfechos de tenir tant bona companyia. La mejor part de la nit fou de gresca y gaietza, fins al punt de que molts la passaren en clar, puig 'ls sorprengué l' dia divertintse.

Al endemà, dia de la festa, que s' anmentà la concurrencia per la arribada de molts altres vehins de

Reus apofiant los primers treus de Salou, fou també un no parer de distraccions de tota mena. Una d' elles fou aner à missa à la parroquia veïna del «Mas d' En Bosch» abont s' hi celebrava la festa major. Tots la plessa y avingudes de la missa estaven plenes de corrutjes de tota mena que havien portat los fidels à la iglesia, que era petita pera contenirne tant gran número.

Després d' haver disfrutat de la vista y salutació de molts amics y conegeuts que en lo «Mas d' En Bosch» se trobaren, tenint allí tota la sparcencia d' un aplech en un santuari famós, tots los habitants accidentals de «La Formiguet», s' acostaren cada un à son hostal, després d' haver anat à saludar, los que no ho havien fet al matí, à la propietaria de la finca, que aquell dia celebrava sa festa onomástica, rebent les visitas ab la intimitat y galanteria que es propria d' aquella ilustrada pagesa bisendada. La banda de La Joventut havia obsequiat també la propietaria ab senyates, tant à la vigilia com també al matí després d' haver tocat diana en los instruments metàllics.

A la tarde se feu també en obsequi à la propietaria una manifestació de simpatia acordada en consell general de tots los habitants dels Garrofers en lo que quedaren elegides las autoritats que havien de presidirla. S' organitzà la comitiva que obriren los Xiquets de Valls, y seguian comissions dels improvisats vehins, quatre dels cuales portaven una capsà que contenia un regalo humorístich, y després la justicia ab sas insignies y entre 'l corteig la banda de «La Joventut» tocant escullidas pessas. Seguidament s' organitzà un ball soia 'l garrofer que soplaja 'ls propietaris de la finca, y després se 'n organitzà un altre en lo de la estancia dels mésichs per tocatas d' ells mateixos, donant també treva pera que en los altres garrofers poguessin disfrutar de la mateixa diversió al so d' un piano ó d' acordeons.

La banda y la majoria dels banyistes que s' trobaven à «La Formiguet» aneren al «Mas d' En Grans» ahont s' improvisà també un ball, de modo que durant tot lo dia no cessaren las demostracions d' alegria havent fet lo principal paper la ja tant repetida banda La Joventut, que no s' feya pregar pera fer sentir sos acorts, quan per algún respectable excursionista se li demanava.

Després d' haverse divertit ab excés, tots los habitants dels Garrofers, y d' haverse despedit dels propietaris de la finca y donatles las gracies per las mostres de deferència y consideració donadas als reusenches que havien disfrutat de la hisenda, los més abandonaren aquell siti fent lo viatje en carros los que 'n tenian, y 'ls que no anant à pendre l' trenvia à Salou, no sens que la banda de la Joventut deixés sentir sas melodiosas vens durant lo viatje à peu fins à la estació, distant sols dels Garrofers un kilòmetre, y mentren tenia lloch lo viatje en ferro-carril y fins à la entrada del mateix Reus, com si se li fés una ovació.

En resumen tots quants varen anar són d' ahir als «Garrofers de la Formiguet» quedaren contents y més que satisfechos de la estancia en aquells sitiis, sentne lo causant en sa gran part la banda de la Joventut que meresqué l' aplauso y bona voluntat de tots los assistents com mereixen també las gracies més expressivas los propietaris dels Garrofers que tants bons ratos proporcionan els fills de Reus.

CRÓNICA

L' infern està empeditat de bonas intencions: per això nosaltres quan un baladrer y poca solta crida, y presúm de dignitat, serietat, honra y respecte, obrim los llabis ab riàlla despectiva y 'l deixa'm udolar com los llops famolenchs derrera la presa.

Dispensarlos hi l' honor de la contesta seria posarlos al seu nivell y, com no hi estém fets, ni 'ns 'vo-lém deshonrar, preferim callar y deixarlos que las seves babas esquererosas y repugnantes destilin à raig fet per aquelles bocas obertes sempre al pas de la calumnia, la difamació, l' agressió soplada contra l' amich com un traidor qualsevol—y per fi, la denuncia.

Lo SOMATENT ha sigut fet denunciar per los mateixos que varen fer denunciar lo número de La Autonoma que s' publicà en paper vermell.

Lo SOMATENT probablement tornarà à ser denunciat pel número del prop passat diumenge, pero aquesta vegada, com s' han delatat los denunciadors, ja sabem iambé à qui agrair la denuncia.

Lo SOMATENT may ha escorregut lo balto devant lo perill, ni en sa cara han xislat las bofetadas perdudas y fins avuy s' ha fet respectar per la seva conducta.

Si dema un pincel dels que al rebre las galates d'

un bon puny se deixan pendre armas de poch carregades, ó padrins fantotxos y estúpits, (y no 'na referim als padrins de fous) ó algún filosof asymant de la doctrina de mansuetut de Cristo—que com hi ha molte bona trassa per escarnirla—tracita de probar si les nostres *fals* estan ben esmolades, treguinse las carnes, ¡hipòcritas!, si son bonyes que 'ns donguin la cara, d' altre modo sois ab lo desprecí 'is podém pagar.

La pessima costum d' anar los carruatges corrent casi escapts per l'interior de la població, per poch no causá ens d'ahir una sensible desgracia.

Serian les deu de la nit poch més ó menos, que un senyor atravesava la plassa de Catalunya desde l'arrabal del Teatre á la de Santa Anna, quan de soplete s' presentà una tartana á tot corrent procedent del carrer del Roser. Lo referit individuo, pera apartar-se d'ella, mirà la direcció que prenise, mes de moment no pogué precisarla porque l' cavall volia pendre la del arrabal de Santa Anna y la tartana, ab la brida, lo dirigia vers lo carrer dels Singlers y, ab aquesta indecisió, promogué la del referit vehí que no sabent quién partit pendre, se vegé ab la tartana casi demunt, lo que 's diu á crema roba, per lo motiu de que l' auriga, vencent el animal, lo dirigi cap al carrer dels Singlers, causant ab l' indicat perill un espant de consideració al tranzeunt, que de moment res pogué dir al guifa de la tartana, qui 's mereixia una grave repulsa no pera haver conseguir vencer á la cavalleria que guava sino pera ferla corre en siti com aquell ahont hi desembocan varias vías públicas.

No cessarém mai de repetir que es un abús massa tolerat lo corre á brida batuda los carroatges per l'interior de la ciutat, y molt més dirigits ó governats per personas que no 'n saben lo suficient.

Lo moviment del port de Tarragona de dimecres no dona cap entrada ni sortida de barcos. Per la nit d' aquest dia solzament hi quedava fondejat un vapor danés.

Lo *Mas d' En Bosch* celebrá ans d'ahir sa festa major.

Lo zelós rector d' aquella parroquia rural, Mossen Anton Molons, s' esmerà en donar-li tota la importància que li fou possible. Lo dia de la festa celebrá l' ofici diví ab tota solemnitat, pronunciant lo sermó en obsequi de Madona Nostre Senyora, patrona de dita parroquia, lo nostre convehi lo prébere Mossen Pan Marca qui s' esmerà en ensalsar la gloria de la Santa Verge ab conceptes y citas elocuentes fetas ab mestria per lo jove orador deixant satisfet al auditori que per complir amplia l' antich temple, estent format en sa gran majoria de reusencs que s' trobaven escampats per las masies y estancies veïnans. Amenysá lo sant sacrifici la còpia de Ritudoms fentlo com ho secostuma en las solemnitats de dit poble vehí. A le tarde á las quatre, la campana, orgullosa en sa espadanya, cridá als faels ab sa veu de bronze á la dicció del rosari de Maria Santíssima, acte que també s' celebra molt concurrut.

L' aspecte que presentava la plassa que en aquell poblat-hi ha entre la masia y la iglesia, produzia un efecte inusitat puig tanta aglomeració de gent sois s' hi observa en diadas com la de que 'ns en ocupem. En sa gran majoria eran de Reus, ja propietaris d' alguns dels masos d' aquelles rodalies, ja banyistes que habitan en las cases de camp inmediatas á las platjas de Barenys y Vilafortuny ó acampan en los frondosos «Garrfers de la Formigueta». Alguns veïns de Vinyols, Riudoms y Cambrils, donaven també fè de vida en aquell sít. Un estol de carroatges escampats per aquelles avingudes, semblant un vol de colomis posats en aquell sít pera participar de la festa, donavan un aspecte original al *Mas d' En Bosch* y poch vist per los que habitualment habitem en grans poblacions y que trobantse allí, per la concurrencia de tant bon número de compatriotes, considerats en aquells moments com los amics més intims, feya tot bategar lo cor d' alegría y satisfacció á tots contribuinti los masovers de la finca que s' esmeraren en obsequiar als visitants, aixís com lo rector que estava enorgullit de veure que tanta gent acudia á la festa major de la que ell n' era l' principal autor y actor cumplint aixís un precepte que li dona son sagrat ministeri.

Aixís se celebrá la típica festa major del *Mas d' En Bosch*.

Foren en bon número los cassadors d' aquesta ciutat que ahir ab motiu d' haverse aixecat la veda, sortiren á fora, buscant en lo camp la recomensa de la llarga obstinacia.

Heus aquí 'ls noms dels deixebles del Colegi de Sant Feliu Apóstol de 1.ª y 2.ª ensenyansa y Comers d' aquesta ciutat, que han guanyat premis y mencions en las oposicions derrerament verificadas:

Premi de Filosofia, D. Francisco de A. Olives Simó.—Premi de Historia Natural, D. Francisco de A. Olives Simó.—Premi de Agricultura, D. Joseph M. Sastre Piqué.—Premi de Retòrica y Poètica, don Joseph Civit Caballero.—Premi de francés, primer curs, D. Joseph Sans Ferrer.—Premi de Historia, primer curs, D. Joseph M. Gich Pi.—Menció de Filosofia, D. Joseph M. Sastre Piqué.—Menció de Geometria y Trigonometria, D. Joseph Sans Ferrer.—Menció de francés, primer curs, D. Enrich Mercip Sastre.—Menció d' Historia Universal, D. Jaume Foraster Alldomá.—Menció de Matemáticas, segon curs, D. Lluís March Barenys.—Menció de Llatí y Cestolla, primer curs, D. Joan Sas Secall.—Menció de Matemáticas, primer curs, D. Joseph Salat Forés.

Alumnos que han obtingut lo gran de Batziller: D. Francisco de A. Olives Simó, D. Joseph M. Sastre Piqué, D. Marcelo Ibáñez Aulella, D. Joan Malet Costas, D. Nicolau Mestres Domingo, D. Joseph M. Piqué Piqué, D. Gabriel Domenech Masdeu.

Premi extraordinari en las oposicions de Batziller: D. Francisco de A. Olives Simó.

Aquesta nit l' Excm. Ajuntament celebrará la sessió de segona convocatòria correspondent á la present setmana.

S' han declarat brutas ab motiu de l' aparició de la peste bubònica, las procedencias de Trebassosida, y sospitosas las del resto de la Turquia assiática.

Lo recanitat en lo dia de ahir en la Administració de consums per diferents espècies puja á la cantitat de 1002'55 pessetas.

Després de la cura 'l pago

Es cosa cómoda pera tots y asegura als malalts la tan anhelada salut.

Pera més detall llegeixis en 4.ª página *Miraculosos confits ó Injecció anti-venéreos y Roob anti-sifilitic COSTANZI*

Secció oficial

Registre civil

Naixements
dels dies 14 y 15 de Agost de 1900

Emilia Guinart García de Josep y Emilia. Pere Hortineda Vergés de Pere y Rosa.—Josepha Tribó Agramunt de Joseph y Josepha.

Matrimonis
Joseph Cenellàs ab Teresa Salas.—Agustí Ral ab Antonia Padret.—Joan Aguiló ab María Cabré.—Francisco Domenech ab Antonia Ribé.

Detunions
Teresa Barberà Escarsallé 80 anys, Jesús 9.—Antón Monsegur Baiget 57 anys, Manicomai.—Maria Durán Domenech 63 anys S. Elias 11.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Joaquim.

Sant de demà.—Santa Elena.

Secció comercial

J. Marsans Rof
Representant, Joaquim Sociats
CARRER SANTA ANNA, 26.

Cotisiació á Barcelona á las 4 de la tarde del dia d'ahir.

Interior	72'75	Adusnas
Amortisable 5 0	92'25	Norts
Colonial	116'	Alicants
Cubas 1886	86'	Orenses
Cubas 1890	72'	Obs. 6 Franses
Filipinas	72'	Id. 3 010
Exterior París	72'	Id. Almansa 3 010
París	29'	GIROS
		Londres

50'20
24'05
94'75
52'62
32'45

50'25
75'35
52'62

Ob. 5 pgs
Id. 3 pgs

Almansa 3 010

32'45

2020 Bolsi de Reus

CARRER MONTEROLS, 27.

Cotisiació á Barcelona á les 4 de la tarde d'ahir.

Interior	72'75	Cubas del 86	86'
Colonial	116'	Cubas del 90	71'93
Orenses	24'05	Amortisable	92'30
Norts	50'25	Ob. 5 pgs	Almansa
	75'35	Id. 3 pgs	Franses 52'62

PARÍS	71'90	Interior	72'75
Exterior	29'	GIROS	32'45
París		Londres	

Anuncis particulars

COLEGI DE 1.ª Y 2.ª ENSENYANSA

NTRA. SRA. DE MISERICORDIA

DIRECTOR PER

D. Joseph Maria Domingo

Llicenciat en Ciències

Reus.—Arrabal alt de Jesús, 44.—Reus.

Lo dia primer de Juny donà principi un curset preparatori pera l' exàmen d' ingress indispensable als que desitjin cursar lo Batzillerat.

Durant l' istiu continuaran obertas las classes de Pàrvuls, Elemental Superior y las especials pera Senyoretas de 5 a 9 y de 12 a 1.

Lo dia 15 del proxim Setembre s' obrirà la matricola pera las classes de 2.ª ensenyansa, comers, dibuix, pintura, gimnàstica, solfeig y música vocal é instrumental; totes á càrrec de reputats Professors.

Existeix també en lo Colegi la Sucursal del Seminari de Tarragona.

Director espiritual lo Rvnt. D. Pau Cesari.

Professor de Religió lo Rvnt. D. Joan Rius.

Los resultats en la ensenyansa son positius, la educació cristiana y l' tracte ab los pensionistas es de família, procurantlos una alimentació abundant y nutritiva.

S' admeten pensionistas, mitj-pensionistas y externs.

Reus 27 de Maig de 1900.

LLIBRES

Poesías, de D. Eugeni Mata y Mirons.—Una pesseta, l' tomo.

Rosari del cor, poesías de D. Francisco Gras y Elias.—Dues pessetas, l' tomo.

Se venen en l' Imprenta d' aquest diari.

AVIS

La Camiseria de JOSEPH MARTORELL, s'ha trasladat del Arrabal Santa Anna, núm. 10, al carrer de Monterols, núm. 40. Gran novedad en corbateria, gèneros de punt botons y gemelos pera camises.

Se confeccionan calzetets, camises, colls y punys. Especialitat en la mida.

Telegrams

Madrid 16.

Un despatx oficial de Sant Sebastian, diu que avuy á las 9'35 del matí, ab mar plana y bon temps los Reys; la Princesa y las Infantas, s' han embarcat en lo «Giralda» que ha sortit ab rumbo directe á Bilbao.

Ab les Reys s' han embarcat los senyors Silvela y Dato, etc.

Aquet retornarà á Madrid lo diumenge que ve.

Paris, 16.

Lo «Daily Express» ha rebut un telegrama de Shanghai, feixat hier, dient que l' rumor que corria per aquella ciutat de que les tropas aliades havien arribat lo dilluns á Pekin, ha sigut confirmat per les notícies oficials xinesas, pero que faltan de lo ocorregut.

—Telegrafian d' Odessa que l' departament de Guerra, ha ordenat una expedició per mar y terra composta de 400,000 homes com a minimum, cap á la frontera rassa-xina.

—De Sant Petersburg telegrafian que l' tenient Echapot, que està encarregat de posar mines submarines á l' entrada dels ports de las plassas ocupades pels russos á Xina, s' ha apoderat d' un cassator-pedres xino entre Takou y Port Arthur.

Imp. C. Fernando, Plaça de la Constitució, 7.

PASTILLAS FONT

Cloro-Boro-Sódicas á la Cocaína y al Mentol

Són lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativa com ulcerosa y granulosa; los faringes, ronquera, aferia y en general en las inflamaciones de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.—REUS.

De venta en totes las bones farmaciacs y principals droguerias.

MIRACULOSOS CONFITS COSTANZI

O INYECCIÓN ANTIVENÉREOS Y ROOB ANTISIFILITICHS

A. SALVATI COSTANZI
Carrer Diputació, 435.
Barcelona.

Ne poches envejoses s'entreixen grandement per lo favor cada dia més creixent que mereixen del públic de totes nacions los Reumes Costanzi, que han curat mils de malats de **venéreo** y **sífilis** encara sent sos mals crònichs de més de 20 anys. Dits medicaments son d' efecte tan maravellós pera 's **estrenys uretrales**, que en 20 ó 30 días están totalment curats, evitant ademés las perilloses **candellillas**. En dos ó tres dies sera radicalment curada la **purgació** recent y en cinc ó sis dies la **crònica** y **gota militar**. L' millorable pera las **úceras y flus blanç de las donas, arenillas y catarro** de la **vèjiga, escorrons uretrales, càlculs, retencions d' orina y demés infeccions genito urinaries** y especialment la **sífilis** encarca sia hereditaria. Pera la curació de la **sífilis**, lo Roob ha donat probas patents d' una superioritat incontestable sobre tots les antisifilitichs fins ara coneguts, perque es l' únic que no conté **Ioduro de Potasio ni cap sustancia Mercurial**. Per lo contrari, la missió del Roob estriba precisament en contrarrestar les efectes de tas sustàncies, tan desastrosos pera la salut, ja que com es sabut causan malalties no molt fàcils de curar. Lo Roob te ademés la ventatja de poderse usar ab profit en qualsevol mes del any. Als incrèdols se'ls hi admets le pago una vegada curats, previ lo tracte especial y exclusiu ab l' inventor. Carrer Diputació, 435, Barcelona.— Preu de la **Injecció Costanzi**, pessetas 4. Preu dels **Confits antivenéreos** pera quins no vulguin usar injeccions, pessetas 5. Roob antisifilitich, lo Frasco, pessetas 4. Pera províncies afegir pessetas 1'60. Dits medicaments están de venta en totes las Farmacias. A Reus en la Farmacia de **D. Anton Serra**, Arrabal de Santa Anna, 80, en la del **D. Carpa** y en la Drogueria de **D. Francisco Freixa** Plaça de Prim, 1.

Interessant als viticultors

CARTILLA RÚSTICA

PERA US DEL CULTIVADOR

PUBLICADA!

Per la Redacció de «El Labriegó»

Vista la bona acollida que ha merescut la primera edició d' aquesta **CARTILLA RÚSTICA** impresa en idioma català, tota vegada que 's vegé agotada en un breu espai de temps, la Redacció de «El Labriegó» cregué convenient procedir a sa reimpressió al castellà, degudament aumentada.

Dita **CARTILLA** la forma un volumen en 8.º major de 410 pàginas y 's ven al preu de 50 céntims l' exemplar en aquesta impremta.

EIVA

LLET PURA DE VACA

VACAS SUISSAS

Hort de Pau Abelló

Se ven al carrer primer del Roser núm. 4.

LA GRESHAM

COMPANYIA INGLESA DE

SEGURS SOBRE LA VIDA

Y DE RENTAS VITALICIAS

FUNDADA A L' ANY 1848

Polissas indisputables. Beneficis Capitalisats. Primas molt moderadas.

LA GRESHAM te constituirà lo dipòsit exigit per las Lley-fiscals vigents com garantia pera los assegurats à Espunya. Oficina pera Catalunya, 9, acera de la Ronda de la Universitat, Barcelona.— A Reus dirigir-se à D. LLUIS DE PEDRO, Plaça de Prim.

LA PALATINE

Companyia inglesa de

Segurs contra incendis, explosions y accidents.

Capital: 34.000.000 de pessetas

Oficina pera Catalunya, Plaça de Catalunya 9, acera de la Ronda de la Universitat, Barcelona.

Comissionat a Reus, D. LLUIS DE PEDRO, Plaça de Prim.

Dipòsit de segures. Terciarios de A. HERRA.—RHUS.

Segurament sanos en cas de malaltia.

X Sífilis X

Curació absoluta y radical de la **SÍFILIS** en breu plazo, en lo

SANATORI PERA SIFILITICHS

Carrer Major de la Bonanova, núm. 74

San Gervasi, Barcelona.

Pera més informes, Dr. Abreu, carrer de Vergara, número 10, primer, Barcelona, ó en lo mateix establecimiento, al administrador Sr. Rumia.

Ferrocarril econòmic de Reus á Salou

Servei de trens

que regirà desde el 1 de Juliol de 1890.

SORTIDAS DE REUS

A les 4'10 matí	A les 4'56 matí
5'45	6'30
7'20	7'21
8'09	8'10
9'00	10'01
10'48	10'49
12'35 tarda	A les 2'33 tarda
2'32	3'15
3'14	3'57
3'56	4'39
4'38	5'21
5'20	6'03
6'02	6'45
6'44	7'25
7'24	8'15

SORTIDAS DE SALOU

A les 4'56 matí
6'30
7'21
8'10
10'01
10'49
12'35 tarda
2'33 tarda
3'15
3'57
4'39
5'21
6'03
6'45
7'25
8'15

Servei de trens combinats desde la Clo-sa de Mestres á la estació.

SORTIDAS DE LA CLOSA DE MESTRES

Matt: 5'40, 7'12, 8'00, 8'45, 10'40.
8'40, 7'20.

Lo tren que surt de Reus á les 4'10 del matí y el que surt de Salou á les 8'15 de la nit no tenen enllàs ab lo traniá.

Publicacions regionalistes que 's reben en aquesta Redacció.

«La Renaixensa», diari de Catalunya; «Dísi de Catalunya», diari de Catalunya; «L' Art del Pàgès», quinzenari; «Lo Teatre Regional», setmanari; «Lo Teatre Català», setmanari, tots de Barcelona.— «La Veu del Ampurdà», setmanari, de Figueras.— «La Veu de Montserrat», setmanari, de Vich.— «La Costa de Llevant», setmanari, de Blanes.— «L' Olotí», setmanari, y «Sanch Nova», de Olot.— «Lo Gerones», setmanari, de Girona.— «La Veu del Vallès», setmanari, de Granollers.— «Lo Vendrellenc», setmanari, del Vendrell.— «Lo Camp de Tarragona», setmanari, de Tarragona.— «La Veu de Tortosa», setmanari, de Tortosa.— «La Revista Gallega», setmanari de Coruña (Galicia).— «Euskalduna», setmanari de Bilbao (Biscaya).— «El Eco del Guadalope», de Alcañiz y «El Compriso» de Caspe (Aragó).

ALTAS

BAIXAS

pera la contribució

Se 'n venen en la Impremta d' aquest diari.